

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panarion, Hoc Est, Arca Medica Variis Diuinæ Scriptvræ
priscorumq[ue] Patrvm Antidotis aduersus Animi morbos
instructa**

Busaeus, Johannes

Moguntiae, 1608

Impat. in morbo cæcitat̄is.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54834)

nos ipsos diiudicemus, per examen conscientia, & confessionem peccatorum, non utique iudicemur, id est, puniremur à Deo. Hoc ita firmum habuit Ecclesia Catholica, nempe peccata esse morborum causas, ut IN-
NOCENTIVS III. Papa in Concilio Lateranensi, ut habetur in Decretali-
bus, titulo de *Pœnitentijs & remissionibus*, legem tulerit, ne medicus ægro
ante corporis medicamenta subministret, quam sacerdoti, medico spiri-
tuali, peccata confessus fuerit.

c. cum inscrib-
tas.

Antidota pro impatientia in morbo cecitatis.

I. REMED. Considera, si cæcus sis, te occasionem habere multa pec-
cata cauendi. Omnia enim peccata B. Ioannes, in epistola priore, ad
tres fontes reuocat. concupiscentiam carnis, oculorum, & superbiam
vitæ. Quare nec opus habes, aut cum Dauide dicere. *Auerte oculos meos, ne
videant vanitatem.* aut conqueri cum Ieremia. *Oculus meus depradatus est ani-
mam meam.* Certe melius fuisset Dauidi esse cæco, quam videre Bethsabee.
Satis est, si interim oculi animi tibi non defint, quibus essentia diuina con-
templanda est, quam Angeli semper contemplantur in coelo. Hoc anti-
dorum etiam Ethnici Philosophi suis in solatium præscripsere. *Oculos te
perdidisse ploras?* inquit SENECA, *habet & nox suas voluptates. Quam multis
cupiditatibus via incisa est, quam multis rebus carebis, quas ne videres, vel eruendi e-
rant. Non intelligis partem innocentia esse cæcitatem? Huic oculi adulterium mon-
strant, huic incestum, huic domum quam concupiscat, huic urbem & mala omnia. Cer-
te irritamenta sunt vitiorum ducesque scelerum.* Hæc ille. Cum quo congruit
illud sapientis. *Nequius oculo quid creatum est?* Vnde Hieronymus. *Quosdam,
inquit, philosophos legimus effodisse sibi oculos, ne à contemplatione philosophia auoca-
rentur.*

1. Ioan. 2. 16.

Psal. 118. 37.

Thren. 3. 51.

Matth. 18. 10.

In excerptis.

Eccl. 31.

Hieron. lib. 2. in

Iouin.

Tob. 2. 11.

Tob. 11. 17.

B. in marty-
rol.

Hier. in cat.

Script. Eccl.

II. REMEDIUM. Considera exempla eorum qui cæcitatem æquo-
animo tulerunt. TOBIAS senior stercoribus calidis hyrundinum excæ-
catus nihil contristatus gratias agit Deo: ob quam patientiam anno quar-
to post visum recipere meruit per angelum, rursusque gratias Deo agens
ait. *Benedico te Domine Deus Israel, quia tu castigasti me, & tu saluasti me.* PYG-
MENIVS presbyter Romanus, teste BEDA, æquo animo ferebat se oculis
captum, quod potestas adempta esset hostes Ecclesiæ cernendi, vnde cū
Iulianus apostatata Cæsar ei obuiâ factus, dixisset. *Gratias ago Diis, ô Pyg-
meni, quod te video; contra ille. Gratias ago Deo meo, respondit, quod
te non video, tam forti animo tyrannū contemnens, quam cæcitatem.*
post martyrii corona donatus, cepit videre, quæ oculus non vidit. DIDY-
MVS Alexandrinus, ait Hieronymus, *captus à parua acate oculis, & ob id elemen-*

Y TORUM

torum quoque ignarus, tantum miraculum sui omnibus præbuit, ut dialecticam quæque & geometriam, quæ vel maxime visu indiget, usque ad perfectum didicerit, & pluræ opera, ac nobilia conscripsit. Et alibi. Didymus vir eruditissimus captus oculis, cum isse ad B. Antonium Alexandriae agentem, inter ceteras sermocinationes, quas de Scripturis sanctis habebant, cum Antonius admiraretur eius ingenium, & acumen animi collaudaret, sciscitans ait. Num tristis es, quod oculis carnis carcat? Cum ille pudore reticeret, secundo tertioque interrogans, tandem elicit, ut marorem animi simpliciter fateretur. Cui Antonius. miror, ait, prudentem virum eius rei dolere damno, quam formica, & muscæ & culices habent, & non letari illius possessione, quam sancti soli & Apostoli meruerunt. Ex quo peruides, quod multò melius sit spiritu videre, quam carne, & illos oculos possidere, in quos peccati festuca non possit incidere. S. GREGORIVS quoque in quarto dialogorum de venerabili Abate, nomine S P E, tale refert exemplum. Hunc omnipotens Deus ab æterno verberare flagellando protexit, & quantum eum diligeret, postmodum perfectè sanando monstravit. Eius namq; oculos per 40. annorum spatium continua cæcitate tenebris pressit, &c. Qui cum a saeulo fatigaretur corporis, habebat per Spiritus sancti custodiam consolationem cordis. Cum vero iam anni quadragesimi fuisset in cæcitate tempus expletum, ei Dominus lumen reddidit, & vicinum suum obitum denunciavit, atque ut monasterijs circumquaque constructis verbum vitæ prædicaret admonuit: quatenus corporis recepto lumine, visitatis in circuitu fratribus cordis lumen aperiret. Quintodecimo autem die ad monasterium suum reuersus, corpore Christi suscepto inter voces psalmos cantantium fratrum animam Deo reddidit, exente eius ore columba in conspectu omnium, in testimonium simplicitatis, qua Domino seruit. In S. VEDASTI quoque historia, cum Atrebatum corpus eius in alium locum transferretur, legimus Audomarum Episcopum cæcum, cum optaret videre sancti ossa, ilico visum recepisse. Deinde, cum orasset si minus animæ conduceret donum videndi, rediret infirmitas, iterato oculis captum fuisse. Denique S. LVTGARDIS virgo, auctore Thoma Cantipratense, cæca facta magis quam ante visionibus diuinis claruit, eamque monuit per visum Christus ipse, ut patienter cæcitatē toleraret, liberam siquidem fore à purgatorio, & multa visuram in coelis, quæ iam non videret.

III. REMED. Considera, si forte reformides, te peccatis tuis causam dedisse cæcitati, & ideo in magno mœrore sis, quæ Hieronymus scripsit ad Calstrutium eadem de causa mœrentē. *Obsecro, inquit, ne imbecillitatem corporis, quam sustines, de peccato tibi existimes euenisse. Quod quidem & Apostoli suspicantes de eo qui natus erat cæcus ex viro, interrogantes que Dominum Saluatorem: iste peccauit, an parentes eius, ut cæcus nasceretur? audiunt. Neque hic peccauit, neque parentes eius, sed ut manifestentur opera Dei. Et rursus. Si cæcitatē causam putas esse peccatum, & id Dei inferretur, quod crebro medici remediuntur, in simula-*

Ep. ad Calstrutium. 23.

Greg. c. 10.

Apud Surium
Rom. 1.

Apud Sur. tom.
3.

Hier. ep. 13.

1028. 2.

